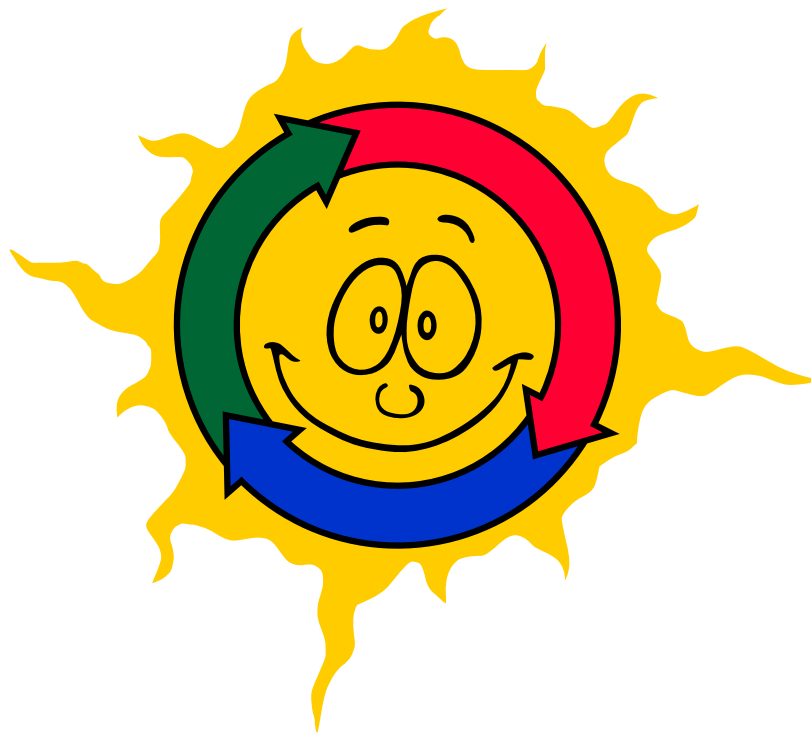

25 udvalgte fiaskoer 2.0

Jubilæumsskrift for Miljø- og EnergiCentret i anledning
af 15 år på Høje Taastrup Torv 21. marts 2009

Til lykke med de 15 år

Indsatsen for et bedre og sundere miljø har været på dagsordenen i Danmark og i Høje-Taastrup Kommune i mange år, og der er også gjort mange landvindinger i forhold til at sikre miljøforbedringer. Men miljørådet er ikke mindre aktuelt, tværtimod: Kloden står over for store udfordringer, som ikke mindst afspejles i klimaproblematikken.

Man kan føle sig meget lille – både som kommune og som menneske – over for så store udfordringer! Og problemerne kan selvsagt heller ikke løses alene ved kommunens eller enkeltpersoners indsats – der skal internationalt samarbejde og en national indsats til for at afgøre at ændre på energiforbrug, CO₂-udslip og forureningsproblemer.

Men lokalt har vi naturligvis en rolle at spille: Vi kan og skal selv yde vores bidrag til at nedbringe energiforbruget i vores lo-

kalområde, bruge ressourcerne med omtanke og sikre, at vores adfærd er bæredygtig. Vi vil gerne give en sund klode og et sundt lokalmiljø videre til generationerne efter os.

Til den indsats har vi nu i 15 år haft Høje-Taastrup Miljø- og Energicenter, som vores lokale tovholder og inspirator!

Miljø- og Energicentret opstod i kølvandet på arbejdet med kommuneplanen i 1992. Inspireret af samme års internationale topmøde i Rio om Agenda 21 – dagsordenen for det 21. århundrede – blev der gjort meget ud af borgerinddragelsen ved høring af kommuneplanen. Efterfølgende dannedes en række arbejdsgrupper, der arbejdede med forskellige temaer, og en af dem førte til etableringen af Miljøbutikken i 1993, som siden 1994 blev til Høje-Taastrup Miljø- og Energicenter, beliggende på Høje Taastrup Torv.

Herfra har Miljø- og Energicentret gennem årene varetaget en lang række opgaver og taget utallige initiativer for at fremme det gode miljø i Høje-Taastrup Kommune. Indsatsen har strakt sig fra rådgivning om energistyring og affaldshåndtering til udlån af kompostbeholdere og mobile hønsehuse! Miljø- og Energicentret lægger desuden hus til mere socialt prægede projekter som for eksempel Fair Trade-butikken og andre aktiviteter baseret på frivillige kræfter.

En af Miljø- og Energicentrets styrker er evnen til at knytte lokale kræfter sammen om en sag. Et eksempel er de økologiske markeder – Farmer Markets – på torvet på Taastrup Hovedgade, som Miljø- og Energicentret sammen med Lions Club og foreningen Oprør fra Maven har etableret for Taastrup Bymidte. Andre

eksempler er initiativet til at stifte lokale kogræsser-selskaber og initiativet til at bekæmpe bjørneklo sammen med blandt andre den lokale afdeling af Danmarks Naturfredningsforening og andre parter.

Herudover er Miljø- og Energicentret for eksempel aktivt på skoleområdet, hvor der gennem årene er gennemført mange projekter om energi, vand og bæredygtighed, og hvor et nyhedsbrev løbende giver inspiration til skolerne om disse emner i undervisningen.

Et meget stort projekt fremover er selvsagt klima-udfordringen. Høje-Taastrup Kommune har indgået aftale med Danmarks Naturfredningsforening om at være klima-kommune. Vi har dermed forpligtet os til en flerårig indsats for at reducere energiforbrug og CO2-udslip. Et af initiativerne hertil sker i Fløng, hvor borgere har stiftet Fløng Klimaforening, som sammen med kommunen har ansøgt og modtaget tilskud fra staten til et forsøg med energi-renovering af boliger. Også i denne aktivitet er Miljø- og Energicentret medspiller og bidrager med centrets ekspertise.

Høje-Taastrup Miljø- og Energicenter er altså en særdeles lokalt forankret og forgrenet aktør – med sans for både de små, nære aktiviteter og for de større, flerårige indsatsområder.

Et stort til lykke med de 15 år på Høje Taastrup Torv.!

Michael Ziegler
borgmester

25 udvalgte fiaskoer 2.0

Den 21. marts 2009 kan Miljø- og EnergiCentret (MEC) fejre 15 års jubilæum på Høje-Taastrup Torv.

Det er anledningen til at vi udgiver en opfølgning på jubilæumsskriftet udgivet i anledning af vores 10 års fødselsdag den 3. september 2003 - "25 udvalgte fiaskoer".

Hvis ikke man laver noget, dummer man sig ikke – med mindre det ikke at lave noget, er dumt. Da vi laver meget, dummer vi os også meget.

Der skulle således være basis for at lave en opfølgning, der passende kan hedde "25 udvalgte fiaskoer 2.0".

Der er flere formål med sådan at udstille sig selv og de fejltagelser, man foretager:

Vi kan lære af dem. Man lærer ikke noget af hele tiden at fortælle sig selv og omgivelserne, hvor dygtig og fejlfri man er.

Det er bedre at man selv afslører sine fejl og fiaskoer end at andre finder dem.

Det er udtryk for en styrke, hvis man selv tør vedstå egne fejl. I MEC føler vi, at vi har styrken til at strække halsen frem og vise vores svagheder. Vi tror selv, at på trods af mange store og små fejltagelser så er der alligevel en markant overvægt af rigtige beslutninger og initiativer.

Rækkefølgen som fiaskoerne præsenteres i er tilfældig. Der er ikke foretaget nogen prioritering.

For at man ikke skal tro at vi bare fjoller rundt og dummer os, er der til sidst i jubilæumsskriftet opremset godt 50 eksempler på ting, vi i de sidste fem år har gjort, som ikke var så dumt.

God fornøjelse med læsningen.

Bestyrelsen

INGEN TOG CYKLEN

Efter i 9 år, sammen med butiksbestyrelsen i DagliBrugsen i Sengeløse, at have ført en kampagne for at få de handlende til at lade bilen blive hjemme når de skulle handle, måtte vi konstatere fiaskoen: aldrig havde så få taget cyklen som den søndag i oktober 2008 hvor vi delte rabatbilletter ud til cyklende og gående kunder.

Hvad lærte vi?

En kampagne skal være mere fokuseret. Derfor besluttede vi – efter at vi gennem en konkurrence havde bedt om input – at lave en mere fokuseret kampagne således at der 6 gange om året positivt og skarpt stilles ind på problematikken. Positive rollemodeller portrætteres i Sengeløse Nyt og der lægges op til en fortløbende lokal debat. I hvilket omfang dette virker afsløres når vi til oktober 2009 laver en fornyet kampagne.

Så har livet også lært os, at det vigtigste styringsinstrument for valg af transportmiddel er økonomien. Var benzinprisen på 20 kr. ville flere lade bilen blive hjemme.

En tilsvarende kampagne ved Byens Bager i Hedehusene har i øvrigt udviklet sig i den modsatte retning. Der er kommet flere på cykel i kampagneperioden.

Det er bilerne der dominerer foran Dagli`Brugsen søndag formiddag. Det har vi hidtil ikke kunnet ændre på .

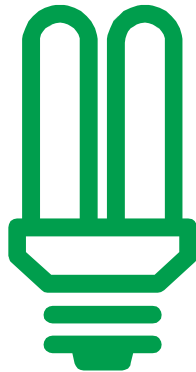
POSITIVE NYHEDER LUKKEDE

Vi har gennem 5 år bestyret en hjemmeside hvor vi fokuserede på positive nyheder. Skønt den havde et pænt antal besøgende, måtte vi alligevel lukke den. Det hang sammen med at vi blev truet med et sagsanlæg fra en journalist som vi bragte en artikel fra. Godt nok med kildeangivelse men uden at have spurgt om lov.

Hvad lærte vi?

Skal vi have en hjemmeside der fokuserer på positive og perspektivrige nyheder skal der journalistisk og dermed egentlig lønnet arbejdskraft til. Vi kan i længden ikke basere den på at vi "hugger" nyheder fra andre.

Hjemmesiden forærede vi i øvrigt videre til en anden, der har samme tankegang og som bestyrer hjemmesiden "godt-nyt.dk".

NÆSTEN INGEN BRUG AF ENERGIKASSE

Igennem godt 2 år har vi forsøgt at overbevise 4. og 5. klasser på skolerne i Høje-taastrup om at de skal arbejde aktivt med energibesparelse i undervisningen. Vi har tilbudt – med DONG-Energys mellemkomst – at de kan låne en undervisningskasse med samlet undervisningsmateriale og instruktion.

3 klasser har lånt det. De 2 har ikke brugt det og den 3. har ikke givet tilbagemelding om i hvilket omfang de kunne bruge det.

Hvad har vi lært af det?

Ingenting. Vi forstår det bare ikke. Det er ikke noget dårligt materiale. DONG energy har haft positive erfaringer med det andre steder. Vi har sendt informationsbreve til skolerne 8 gange hvor tilbudet hver gang har været nævnt. Det er lidt af et mysterium, men noget tyder på at lærerne er meget pressede og ikke har overskud til at lave undervisning, der kræver ekstra forberedelse.

KUN GRØNT FLAG PÅ EN SKOLE

I al den tid vi har eksisteret, har vi agiteret for at skolerne skulle arbejde for at få det grønne flag. Det er Friluftsrådet, der bestyrer denne ordning hvorefter skolerne inspireres til at arbejde med f.eks. vand, affald og energi i undervisningen – i teori og i praksis.

I MEC har vi tilbudt skolerne, at vi vil bakke deres bestræbelser op ved at deltage i forberedelsesarbejdet og i et vist omfang give gratis gæstelærerundervisning.

Kun 1 skole – Selsmoseskolen – har bidt på. Den har til gengæld fået det grønne flag to gange og er klar til at kæmpe for at få det 3. gang.

Hvad har vi lært af det?

Skal en skole have det grønne flag kræver det at der mindst er en ildsjæl på skolen der godt gider stille sig i spidsen. Vi har ikke været gode nok til at finde denne ildsjæl.

Det er - trods ihærdige forsøg - ikke lykkedes at få overbevist 11 af de 12 skoler i Høje-Taastrup kommune om at de skal lægge sig i selen for at få det grønne flag.

Eneste skole, hvor det er lykkedes, er Selsmoseskolen. Den har til gengæld - bl.a. med vores mellemkomst - fået det to gange. Først for en ihærdig indsats i forhold til affaldet og dernæst i forhold til vand og vandbesparelser.

INGEN GRØNNE KIRKER

Vi troede vi havde et godt tilbud. Kirkerne i Høje-Taastrup/Ishøj provstiet skulle have en energigennemgang som de hurtigt ville kunne tjene hjem igen i form af mindre energiudgifter.

Kun en kirke meldte sig og den fik tilbudet uforsvarligt billigt.

Provstiet ville ikke give tilskud til gennemgangen, så det blev ved den ene kirke.

Hvad lærte vi af det?

De færreste meningshedsråd er parate til at ofre penge på noget som de ikke er forpligtet til, og har ikke forståelse for, at det har en værdi i sig selv at være grøn kirke.

Vores tilbud var for snævert. Vi kunne kun tilbyde at se på el-forbrug og vand, men ikke kvalificeret gennemgå varmemeforbruget.

Vi har dog været med til at fremme en proces, således at der nu, i regi af Energitjenesten, laves en egentlig Grøn Kirke-certificering.

Vi kunne påvise, at der var megen energi at spare i Høje Taastrup kirke. Vi fik aldrig mulighed for at vise, om det også er gældende for de andre kirker i provstiet.

CAFEEN BLEV IKKE ØKOLOGISK

Da vi flyttede ind på vores nuværende adresse, fandtes der faciliteter til en café. Den havde bare aldrig fungeret som en egentlig café.

Det er nu lykkedes – med Frivillighedscentrets og Projekt Etnikas mellemkomst – at få den i drift, men den er ikke økologisk. Det er en social café med stor vægt på at der skal være plads til alle, og at priserne ikke skal være høje. Her vandt det sociale aspekt over det økologiske. Nogle gange må vi gå på kompromis.

Hvad lærte vi af det?

Selvom vi synes, at økologi er det vigtigste af alt i verden, må vi nogle gange se i øjnene at der også er andre aspekter i livet – f.eks. at der er brug for at der er mennesker, der tænker socialt. Disse ting kan – i hvert fald i en overgangsperiode – være i modsætning til hinanden.

VORES CYKELVÆRKSTED MÅTTE LUKKE

Cykelværkstedet var en helt oplagt ide. Der er masser af brugte cykler som – hvis ikke de sættes i stand – bare skrottes til gammelt jern.

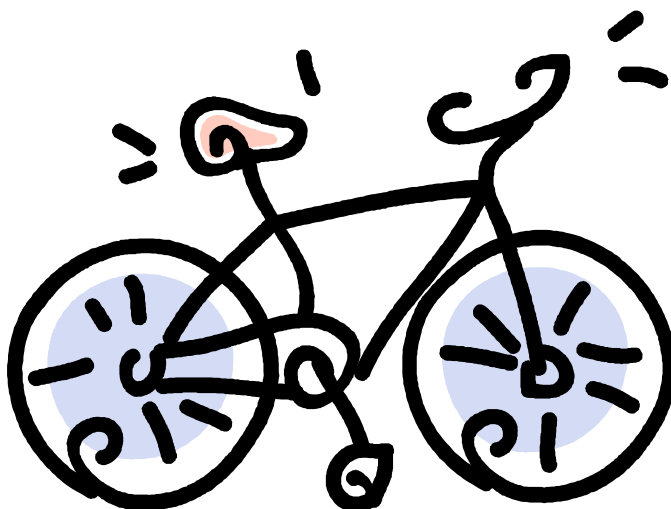
Vi ville – med langtidsledige – sætte cykler i stand, så de kunne bruges som turistcykler. Det fungerede en kortere periode skønt cyklerne nu ikke altid var i den bedste stand.

Senere gik vi over til at vores værksted lavede cykler til videresalg til folk der bare skulle have en "havelåge" (f.eks. en cykel der kunne stå på stationen uden risiko for at nogen stjål den). Det fungerede med skiftende held. Afhængig af hvem der nu var i aktivering og havde ansvaret for cykelværkstedet. I 2005 måtte vi imidlertid se i øjnene at der var alt for mange problemer med cyklernes kvalitet. Vi fik alt for mange reklamationer og måtte lukke cykelværkstedet.

Hvad lærte vi her?

Skal man have et cykelværksted til at fungere er det nødvendigt at der er mindst én, der har indsigt og er stabil.

Vi er afhængige af vort renommé og selv om alt andet fungerer godt kan en enkelt ikke fungerende aktivitet trække resten ned.

INGEN SÅ GRÆSSET PÅ TAGET

Den 15. marts 2004 skulle vi have været på en medlemsudflugt til nabokommunen, Albertslund. Her har de mange års erfaringer med græs på tagene. Det er der spændende perspektiver i – både med CO₂-binding i byerne og ekstra isolering af husene.

Vi havde arrangeret en fin udflugt hvor vi skulle se 3 forskellige boliger og deres tag og så slutte af i AgendaCentret.

Der kom bare ingen.

I det hele taget er det ikke første gang vi har måttet aflyse et medlemsarrangement. Vi måtte osse aflyse en udflugt til Hallinglille økologiske bofællesskab. Heller ikke her var der søgning.

Hvad lærte vi af det?

Vore medlemmer og aktive er svære at lokke til udflugter. Der skal andet og mere til end et økologisk perspektiv. F.eks. god mad og drikke.

Der er spændende perspektiver i at få græs på tagene - ikke mindst i byerne. Ikke kun fordi det isolerer ekstra, det binder også CO₂ og sikrer mere grønt i byen.

Det var dog ikke interessant nok til at nogen gad høre om det.

IKKE NOGET SIMPLE LIVING NETVÆRK

Vi havde – sammen med AOF - et meget vellykket arrangement i maj 2004 hvor 80 mennesker kom for at køre mere om simple living. Det var ikke det der var fiaskoen.

Fiaskoen kom bagefter da vi forsøgte at samle et netværk af folk, der godt ville leve efter principperne i simple living. D.v.s. enkelt, uden noget overflødigt, hellere lidt og begrænset arbejde, end mere og overarbejde. 8 viste interesse men kun en enkelt gang. Derefter fadede netværket ud.

Hvad lærte vi af det?

Et velfungerende netværk skal være rimeligt klart defineret med mere præcise retningslinier end at man vil støtte hinanden til et enkelt liv.

INGEN HJÆLP TIL GADEBØRN I NIGERIA

Her var tale om et ualmindeligt godt og fornuftigt ulandsprojekt. En god kontakt i modtagerlandet der havde engagementet og allerede var godt i gang. Et godt formål nemlig at støtte at gadebørn i Nigeria ville kunne komme i gang med selv at tjene penge ved at lave håndværk, og endelig en god del ting som ikke kunne bruges i Danmark, men som ville blive påskønnet meget i Nigeria.

Alt var pakket og klart. Der manglede bare lige papirerne der skulle give tilladelsen til at containeren kunne komme ind i landet. Disse papirer fik vi aldrig. Hvor nødt vi end ville måtte vi se i øjnene at containeren ikke kunne komme afsted.

Det indsamlede blev omdirigeret til et projekt i Madagascar. Her blev de glade for det, men gadebørnene i Nigeria blev forbigået.

Hvad lærte vi her?

Vi lærte, at Nigeria er et af de vanskeligste lande at komme ind i med en container. Desuden lærte vi generelt at inden man sætter en større indsamling i gang, skal man være temmelig meget sikker på, at man kan få det indsamlede ind i det land man samler ind til.

Disse erfaringer brugte vi senere i et andet ulandsprojekt, vi blev en del af, nemlig Masanga hospitalet i Sierra Leone.

Gadebørnene i Nigeria fik ikke nogen hjælp til et værksted.

Det var for svært at få containeren ind i landet.

KAFFEKLUBBEN BLEV ALDRIG TIL NOGET

Ideen var i al sin enkelthed at vi skulle være stedet, hvor den gode kaffekvalitet holdt til. Stedet hvor man kunne være med og mødes nogle gange om året og blive inspireret af gode foredragsholdere og smagsdommere som – med kaffen som løftestang – kunne fortælle gode historier fra de varme lande. Aktiviteten skulle foregå som en del af Fair Trade-butikken.

Vi havde skam osse et interessant arrangement hvor en meget engageret fyr fra Max Havelaar-fonden kom med smagsprøver. Godt nok på kaffe, som vi ikke solgte i Fair Trade butikken, men pyt. Den smagte godt.

Det var første og eneste arrangement. Der kom under 10 mennesker til det stort anlagte arrangement.

Hvad lærte vi af det?

En kaffeklub hvor der lægges vægt på den gode kaffesmag og den gode kaffehistorie hører til i cafemiljøet i det indre København. Ikke ude på vestegnen.

DELEBILKLUBBEN MÅTTE LUKKE

I 7 år havde vi en lokal delebilsklub, Høje-Taastrup Delebil, som var startet på initiativ af MEC og som havde sekretariat her. En god lille forening hvor formålet var at begrænse bilforbruget. Bilen bookes via internettet og man betaler kun for det forbrug man har. Klart en fordel når man ellers ville have haft en bil udelukkende beregnet på fritiden – op til 10.000 km pr. år.

I 2008 måtte delebilsklubben se i øjnene, at den måtte lukke. Fra 1. maj blev medlemmerne en del af Albertslund Delebil, dog således at der stadig står en delebil tilgængelig ved Høje Taastrup station.

Hvad lærte vi af det?

Skal en delebilsklub fungere i Taastrup, kræver det megen entusiasme hvor der er mindst 1, som har delebil som sin vigtigste fritidsinteresse.

INGEN VINDMØLLER I HØJE-TAASTRUP

Her er tale om en fiasko som vi ikke har nogen andel i overhovedet, nemlig at der ikke kommer vindmøller til Høje-Taastrup.

Men vi har kæmpet meget for det. Først ved at arbejde for vindmøller vest for Sengeløse til mange sengeløseborgeres fortrydelse (jfr. 25 fiaskoer – 1) og senere ved meget aktivt at bakke de medlemmer i byrådet op, der ville have vindmøllegrundlaget afklaret i 2008.

Vi gik så småt i gang med at danne en kreds af folk, der ville være med i et lokalt vindmøllelaug – men inden vi fik set os om havde embedsmændene på Rådhuset afklaret at der ikke er fysiske muligheder i Høje-Taastrup for vindmøller. Der er for tæt til naboer og der er for lidt vind.

Hvad lærte vi af det?

Mod manglende vind kæmper selv fanatikere forgæves.

Vi fik heller ikke i denne omgang vindmøller i Høje-Taastrup kommune.

MASSER AF INSPIRATION – MEN INGEN HØRTE DET

I Grønt Boligforums regi holdt vi i 2006 et stort anlagt møde hvor en aktiv beboer fra Herlev (kom og fortalte om hvordan de i hendes boligafdeling for alvor havde sat genbrug, affaldshåndtering og brug af de grønne arealer i system. Hun havde lavet noget godt inspirationsmateriale, og havde i andre boligafdelinger også høstet anerkendelse for hendes og andres seriøse arbejde for miljøet i boligafdelingen.

Der kom bare ikke en og hørte på hende – altså ud over arrangøren som sørgede for at hun fik et par flasker vin som tak for ulejligheden.

Hvad lærte vi af det?

Skal man for alvor få fat på boligrepræsentanter og aktive i boligafdelinger skal det være meget målrettet de enkelte boligafdelinger, hvis man overhovedet skal gøre sig håb om lydhørhed. Det må ikke blive for generelt. Kan man finde og bruge aktuelle tal, der direkte har med den enkelte boligafdeling at gøre – f. eks. om hvor meget de selv kan spare ved at stramme op på deres kildesortering kan der være basis for lydhørhed.

GENPÅFYLD AF BLÆKPATRONER STOPPEDE

Det er helt ufatteligt så dyre blækpatroner er. Det er for visse printeres vedkommende så dyrt med nye patroner at det næsten er billigere at købe en ny printer. Det var baggrunden for at vi lagde hus et projekt for genpåfyldning af printerblæk. En af dem som i forvejen var tilknyttet MEC, Mathew Semitoje, fik lov til at benytte faciliteterne til at starte et lille firma, der skulle sørge for at blækpatroner blev fyldt op med blæk. Der var stor efterspørgsel på det. Dog ikke så meget at han kunne leve af det. Aktiviteten måtte desværre stoppe. Det var for svært konsekvent at sikre at der ikke var fejl i genpåfyldningen.

Hvad lærte vi af det?

Virksomheder der sælger printere gør, hvad de kan for at sikre, at det også er dem der bagefter kan sælge blækket eller pulveret.

Man tænker ikke i ressourcer i produktionsledet, men udelukkende i hvordan man tjener flest mulige penge.

Det er simpelthen for vanskelig en branche at bevæge sig ind på for menigmand.

GRØNNE FAMILIER BLEV NEDLAGT

I foråret 2004 blev lokalafdelingen af Grønne Familier nedlagt. Foreningen havde til formål at styrke økologisk bevidsthed hos stadig flere familier i Høje-Taastrup og omegn. Den lokale forening var blevet dannet på initiativ fra MEC i 1997 og havde gennem årene været aktiv på en lang række områder som f.eks. udgivelse af en lokal grøn forbrugerguide, flere offentlige arrangementer og aktiv indsats i forhold til butikker.

Vi måtte imidlertid konstatere at det var svært at gennemføre nye spændende aktiviteter som fik fat på folk, som man ikke lige så nemt ville kunne få kontakt til gennem MEC. Der var en del personsammenfald mellem aktive i MEC og Grønne Familier.

Hvad lærte vi af det?

Man skal nedlægge en forening hvis den ikke kan tilføre noget nyt.

VI MÅTTE OPGIVE REPARATIONSGUIDEN

Det var os der fandt på den og som nogen af de sidste – inden den Grønne Fond i Miljø- og Energiministeriet lukkede – fik vi i 2001 midler til at gøre Reparationsguiden landsdækkende.

Reparationsguiden.dk har til formål at få synliggjort de mennesker i Danmark, der reparerer i stedet for bare at sælge nyt. Udgangspunktet er, at hvis vi reparerer, sparer vi ressourcer og begrænser affaldsmængderne.

Skønt vi hele tiden vidste, at vi i den grad kæmpede imod tidsånden (køb bare løs og smid det så væk bagefter) gjorde vi os mange anstrengelser for at få værksteder med på listen og få kommuner til at være med til at finansiere. Efter omstændighederne kom der da også ganske mange værksteder med, og flere kommuner gik ind på godt at ville støtte hjemmesiden, idet den jo havde til formål at begrænse affaldsmængderne.

I 2007 måtte vi i imidlertid se i øjnene at vi ikke havde ressourcerne til at blive ved med at lede efter værksteder og kommuner der ville støtte. Samtidig var antallet af reparatører skrumpet yderligere siden vi startede i 2001. Vi overdrog hjemmesiden til www.storskrald.dk som kunne se et formål med at lade synliggjorte reparatører figurere sammen med de mange genbrugsting, som de synliggør på deres hjemmeside.

Hvad lærte vi af det?

Selv den bedste ide kan blive kvalt af tidsånden.

INGEN PRIS TIL BUTIKKERNES CYKEL P-FORHOLD

Vi havde tidligere i 1999 lavet en undersøgelse af hvor gode cykelparkewringsforholdene var hos de forskellige butikker. Undersøgelsen var gennemført efter meget objektive kriterier såsom afstand fra hovedindgangen, antal pladser i forhold til behov, overdækning, vedligeholdelse m.v. Her blev SuperBrugsen i Taastrup vinder. Den havde de bedste forhold for cyklisterne.

I 2006 gennemførte vi en ny undersøgelse, men da det viste sig at ingen af butikkerne havde strammet sig op siden sidst, aflyste vi prisuddelingen.

Hvad lærte vi af det?

Hvis vi skal få butikkerne til for alvor at gøre noget for deres cyklende kunder skal det være fordi de presses til det – f.eks. ved at de bliver hængt ud eller det antydes at de taber penge på de dårlige cykel p-forhold. Disse muligheder rådede vi ikke over.

Vi prøver dog igen i 2009.

HØNSEFRÆSEREN NÆSTEN IKKE BRUGT

Noget der startede som en overvældende succes er nu ved at afgå i en stille død, nemlig hønsefræseren. Det transportable hønsehus med 2 høner som vi har lejet ud til haveejere for at lokke dem til permanent at holde høns. I 2008 var den kun ude 3 gange, hvor den før har været ude 20-25 gange.

Hvad har vi lært?

Vi skal passe på vores høns. Ilderen kom og tømte dem for blod, og så var der pludselig ikke nogen. Da der ikke var nogen høns, holdt vi lav profil med at agitere for brugen af hønsefræseren.

Vi vil – sammen med vores samarbejdspartner Projekt Pilhøj i Hedehusene – passe bedre på hønsene fremover.

HØNSELÅGEN LUKKEDE

Vi har altid været begejstrede for høns. De er hyggelige i haven, de omsætter køkkenaffaldet og sørger for at det bliver til ualmindelig god gødning, de lægger æg, og så smager de godt til sidst i en god hønsekødssuppe.

Dette ville vi gerne have at andre også syntes. Derfor har vi siden 1996 hvert år arrangeret åbne hønsehuse. Altså allieret os med folk der har høns i forvejen og spurgt om det var OK at vi inviterede folk hjem i deres have for at de der kunne se og høre om det med at holde høns.

Vi stoppede i 2005. Da havde vi åbent hus 2 steder. I Hedehusene kom der slet ikke nogen, og i Taastrup kom der kun 5 – heraf var de 3 naboer.

Hvad lærte vi af det?

Når man har haft en ide i spil tilstrækkelig lang tid, opstår der et tidspunkt, hvor man skal stoppe – eller i hvert fald holde en pause. Dette var tiden for at stoppe de fremvisningen af de åbne hønsehuse.

SKIDT SPOT – SKIDT !!

Med det formål at få fokus på alt det affald, der ligger og flyder lavede vi en konkurrence på vores hjemmeside. Tag et billede af et sted, hvor det flyder med affald, og send det ind til os – så bringer vi det på hjemmesiden. Hvis du bagefter kan sende et billede fra samme sted hvor affaldet er ryddet, bringer vi osse det.

Blandt de indsendte fotografier trækker vi lod om 3 flasker rødvin.

Selv om vi havde fået omtalt konkurrencen i den lokale presse, kom der ikke et eneste billede.

Hvad lærte vi af det?

Det er mere populært at tage smukke billeder fra naturen.

Sideløbende med vores beskidte kampagne havde Danmarks Naturfredningsfor- enings lokalkomité en konkurrence om hvem der kunne tage det smukkeste naturbillede fra Hø- je-Taastrup. Der kom 70 billeder.

Der er skidt nok i natu- ren at fokusere på. Der kom bare ikke nogen billeder af det.

INGEN LÅNTE VANDMÅLEREN

Vi har en velfungerende ordning med at vi udlåner elmålere så folk kan se, hvor i huset de bruger mest el. Den søgte vi i 2007 at udvide til også at omfatte udlån af vandmåleren. En meget lav-teknologisk kande som man kan hælde vand i og så- ledes registrere om vandhanen eller bruseren bruger 5, 10 eller 20 liter i minuttet. Vi fik pæn PR på den, men ingen lånte den. Det koster ellers ikke noget.

Hvad lærte vi af det?

Der er grænser for hvad folk synes er interessant at måle på. Det skal stå lidt i forhold til, hvad man kan spare af penge på at ændre vaner.

INGEN GULE-REER

Gennem efterhånden mange år har vi bakket op om at der i Reerslev skal være en økologisk bosætning som skal bygge på det areal hvor der i forvejen er et permakulturelt projekt. En slags kollektiv økologisk kolonihave. Det kaldes Gule-Reer. *Gule-rødder* og andet grønt i *Reerslev*.

Det er aktive mennesker fra Vesterbro som dyrker deres grøntsager i Reerslev, og hvoraf nogle godt selv vil flytte herud og indrette sig i økologisk bosætning.

De har brugt rigtig mange kræfter på at få sikret tilladelserne. Det gælder først og fremmest at sikre, at jorden, der er udnævnt til at ligge i landzone flyttes til byzone. En overflytning som umiddelbart virker logisk, men åbenbart ikke let realisabel. Her har vi i MEC forsøgt os som lokal advokat i forhold til politikere og embedsmænd. Det er bare ikke lykkedes.

Hvad lærte vi af det?

Der er planlægningsmæssige rammer som lukker sig om sig selv, og som man kan bruge alt for mange kræfter på at forsøge af at ændre på. Specielt er det svært, når der ikke opleves et større folkeligt pres for det.

SKOVBO-PROJEKT - UDE I SKOVEN

Vi har gennem længere tid haft et projekt Skovbo. Det var baseret på den helt logiske antagelse som vi kender fra ulandene: man udnytter bedre naturens egne ressourcer, ved at man lader skovene være fremfor at fælde dem og lave agerland, hvor man sætter køer på eller dyrker korn. I en skov er der flere etager hvor man i bunden kan dyrke en slags vegetation, mens man højere oppe kan høste andre vegetationer.

Skulle projektet virkelig fungere skulle der flytte mennesker ud i skoven og således søge at nyttiggøre ressourcerne. Som fortidens jægere og samlere - bare på et højere niveau.

Projektet lød fint på papiret. Det matchede bare ikke med virkeligheden. Man må i forhold til loven og land- og by-zoner slet ikke bo i skoven. Det kan godt være at der teoretisk er ganske mange nyttige ting, man på forskellige niveauer kan dyrke i en dansk blandingsskov, men det passer ikke med virkeligheden.

Forskellige mennesker har – som initiativtageren Finn Gemynthe Madsen – været fascineret af tankerne om skoven som levested, men de faldt fra som tiden gik.

Hvad lærte vi af det?

Det er ikke alle geniale ideer, der er geniale, når virkeligheden er målestokken. Det, der kan være logisk og oplagt i den ene del af verden, behøves ikke at være det i den anden del af verden.

VORES PAPIRSFORBRUG STIGER

Vi sætter en ære i selv at gå i spidsen som det gode eksempel. Vi mener f.eks. at der bliver brugt alt for meget papir her i samfundet, men hvad gør vi selv? Vores papirforbrug er faktisk steget det sidste år.

Det er jo ikke godt. Vi har stadig en tendens til at "det må vi da lige have en kopi af", eller "det læser jeg altså bedre som print".

Det er grimme vaner som vi bør lægge af os. (Vi kompenserer dog lidt ved at papiret, der er trykt kun på den ene side benyttes som notesblokke).

Det er heldigvis ikke over det hele vi bare frådser. Vores energiforbrug er faldet det sidste år og vi har brugt privatbil i mindre omfang.

Vores energiforbrug er dog stadig alt for højt. Det undskylder vi os med at vi bor under hus med nogle "energifrådere" som det tager noget tid at opdrage. Det er de gode mennesker der har med Projekt Etnika at gøre, og som helt klart har deres hovedfokus på andet end miljø. De arbejder jo med afsæt i større social bæredygtighed.

Hvad kan vi lære af det?

M.h.t. papir må vi stramme os an - er det nu også nødvendigt med alt det papir.

M.h.t. det stadig for store energiforbrug må vi blive bedre til - hen over året - at synliggøre det for os selv og vores samarbejdspartner. Jo mere synligt overforbruget er, jo mere pinligt bliver det.

Det er pinligt at vi ikke kan finde ud af at nedbringe vores papirforbrug.